

PAGINA 11

KWARTAALBLAD VAN DE 11.11.11-BEWEGING

2

06/2008

11.11.11

**nieuwe accenten
in ZUIDWERKING**

WAARDIG WERK

**op Iedereen recht
SCHAFTTIJD?**

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:

EDUCATIECEL: Bart Demedts, Eddy Maes, Ilona Plichart, Jacques Mevis, Myriam Keustermans

BELEIDSCEL: Koen Detavernier, Rudy Demeyer
ZUIDCEL: Kris Vanslambrouck, Marleen Vos, Serge Beel, Walter Struyf

CONCEPT EN REALISATIE:

Metronoom, Antwerpen

FOTO VOORPAGINA:

ILO

DRUK:

Druk In De Weer, Gent

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:

Bogdan Vanden Berghe
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel

REDACTIE:

Pagina 11
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 16
Fax 02 536 19 02
e-mail pagina11@11.be
www.11.be

NATIONAAL SECRETARIAAT:

11.11.11
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 11
Fax 02 536 19 10

PROVINCIALE SECRETARIATEN:

11.11.11 ANTWERPEN
Patriottenstraat 27, 2600 Berchem
Tel. 03 281 06 62
Fax 03 281 06 89
e-mail antwerpen@11.be

11.11.11 LIMBURG
Pastorijstraat 40, bus 7,
3530 Houthalen-Helchteren
Tel. 011 87 14 80
Fax 011 85 14 93
e-mail limburg@11.be

11.11.11 OOST-VLAANDEREN
Dok Noord 5, 9000 Gent
Tel. 09 233 02 03
Fax 09 233 94 84
e-mail oost-vlaanderen@11.be

11.11.11 VLAAMS-BRABANT/BRUSSEL
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 53 of 02 536 11 33
Fax 02 536 19 01
e-mail brabant@11.be

11.11.11 WEST-VLAANDEREN
Hugo Verrieststraat 22, 8800 Roeselare
Tel. 051 24 06 13
Fax 051 24 08 39
e-mail west-vlaanderen@11.be

Overname van (delen van) artikelen is toegestaan, mits bronvermelding.

Beleggingsadvies

Je kan een Picasso kopen en hopen dat die gedroogde verf in de loop der jaren in waarde zal stijgen. Je doet er niet veel kwaad mee, al zien we je teveel aan geld liever naar een goed doel gaan. Ik probeer het leven van mijn Citroën te rekken tot-ie als oldtimer opnieuw in waarde stijgt. Speculeren is des mensen, laat ons daar niet moeilijk over doen.

Je kan je geld ook beleggen in landbouwgrondstoffen. In cacao, koffie, suiker, maïs, soja en tarwe. Als de prijzen van deze voedingsproducten stijgen, groeit je kapitaal. Wie een beetje bij de pinken was, doet nu dus gouden zaken. En blijkbaar zijn nogal wat mensen bij de pinken.

In 1998 zat er 6,52 miljard euro speculatief kapitaal in de markt van de voedingsgrondstoffen.

In 2007 was dat 92,6 miljard euro. Bij deze cijfers stelt de nieuwe baas van de Boerenbond, Piet Vanthemsche, zich de vraag "of het ethisch verantwoord is te speculeren met voedsel, een basisbehoefte van de mens?". Goede vraag. En het antwoord is ...?

Tja, zeggen de banken, de klant wil nu eenmaal het hoogste rendement voor zijn belegging.

En beleggen in de voedingssector is momenteel zeer rendabel. Daar kan je als bank ook niks aan doen. De markt is de markt. En zo krijg ik folders in mijn bus met "U kunt het tekort aan voedsel en de daaruit volgende stijging van de voedselprijzen maximaal in uw voordeel keren" en "Beleg in landbouw en pluk de vruchten".

Wie de vruchten plukt op de plantages in het Zuiden, zal niet merken dat het goed gaat in de voedingssector. De rijst is dubbel zo duur geworden en brood is helemaal niet meer te betalen. Honger op het platteland, voedselrellen in de stad.

Beleggers die de boot van de stijgende voedselprijzen gemist hebben, hoeven niet te treuren.

Er vallen nog wel andere uitnodigingen in de bus. "Beleg in schone lucht, geef je portefeuille wat zuurstof" of "Beleg in drinkbaar water en zwem morgen in het geld". Ook hier zal de toenemende schaarste de prijzen de hoogte in jagen. Wie rijk wil worden, kan zich best door de ngo-sector laten adviseren.

BART DEMEDTS

Niet te missen in deze Pagina 11

• Vrouwen werken tegen hongerlonen.

Ze hebben geen andere keuze.

Samen op de barricades voor Waardig Werk. p. 4

• Oost-Java herschapen tot modderpoel. Burgers in Congo voorbereid op participatie. Wat heeft 11.11.11 hiermee te maken? p. 6

• Schuldenlast wurgt de Filipijnen. Wat hebben Oostenrijk en Amerika daarmee te maken? p. 12

Iedereen een eerlijk T-shirt

Elke consument moest weten in welke mensonterende omstandigheden kleren gemaakt worden. Daarom voerde de Schone Kleren Campagne eind jaren negentig actie op straat. De voorbije jaren legde de Schone Kleren Campagne zich toe op gesprekken met bedrijven over gedragscodes en onafhankelijke controle. Frieda De Koninck licht toe.

Hebben bedrijven de voorbije 10 jaar hun gedrag aangepast?

Frieda De Koninck. Heel wat kledingketens en sportmerken hebben een bedrijfscode aangenomen. Die codes bevatten onder meer normen over veiligheid en gezondheid, lonen en werkuren. De meeste bedrijven hebben ondertussen ook personeel en middelen om hun gedragscode in de praktijk toe te passen.

Hoe weten jullie of de bedrijven de afspraken echt toepassen?

Frieda. Veel bedrijven voorzien een vorm van controle. C&A beschikt bijvoorbeeld over een eigen controle-departement dat vorig jaar in ruim 1500 fabrieken in 28 landen inspecties uitvoerde. Uiteraard moeten we bij interne controle de bedrijven op hun woord geloven. De beste manier om te weten of bedrijven echt goed bezig zijn, is externe controle waarbij vakbonden, ngo's en bedrijven samenwerken. Dat zijn initiatieven zoals Fair Labor Association of het Ethical Trading Initiative.

Een bedrijf overtuigen een code aan te nemen, dat kan de Vlaamse Schone Kleren Campagne toch niet alleen?

Frieda. In 12 Europese landen is er een Schone Kleren Campagne. Daarnaast werken we samen met vakbonden en ngo's in de productielanden. Die organisaties vormen samen één netwerk, de Clean Clothes Campaign. Willen we druk uitoefenen op het Zweedse H&M, dan zal de Zweedse Schone Kleren Campagne onderhandelen met de hoofdzetel. In Vlaanderen voeren wij dan ondersteunende lobbygesprekken bij de H&M-filialen hier. Door druk vanuit verschillende Europese landen bewerkstelligen we een dynamiek binnen alle nationale filialen van een bedrijf.

In Vlaanderen focussen jullie nu op werkkleding.

Frieda. In de openbare diensten en bedrijven draagt het personeel vaak bedrijfskleding. Ruim 80 gemeenten hebben aan hun leveranciers een verklaring op eer gevraagd dat de werkomstandigheden in hun fabrieken menselijk zijn. Met die leveranciers willen we nu werken aan een onafhankelijke controle. Tegelijkertijd zetten we ook in op eerlijke T-shirts.

Waarom specifiek T-shirts?

Frieda. Veel bedrijven, organisaties en ook festivals kleden bij evenementen al hun medewerkers of vrijwilligers in T-shirts. Jaarlijks worden hiervoor duizenden T-shirts geproduceerd. In Vlaanderen is sinds 2007 één bedrijf, Sparkling Ideas, lid van de Fair Wear Foundation. De bedrijven die hierbij aangesloten zijn, krijgen controle op de arbeidsomstandigheden in hun fabrieken. De Schone Kleren Campagne promoot mee het gebruik van Fair Wear T-shirts. Met succes! De bestellingen kenden het afgelopen jaar een boom.

Hoe blijven de individuele consumenten betrokken bij jullie acties?

Frieda. We werken met briefschrijfacties. Als in een fabriek in China of in Tunesië protest uitbreekt en de rechten van werknemers liggen onder vuur, dan roepen wij onze sympathisanten op om brieven te sturen naar de directie, naar de bedrijven die daar aankopen of naar de minister van Werk van dat land. Een klassiek recept, dat nog steeds vruchten afwerpt. In ongeveer de helft van de gevallen komt het tot een akkoord en mag de vakbond alsnog een werking opstarten. De kracht van de individuele consument blijft zeer groot.

ILONA PLICHTART

Frieda De Koninck coördineert de Schone Kleren Campagne in Vlaanderen.
FOTO SCHONE KLEREN CAMPAGNE

• www.schonekleren.be

Waardig Werk, Wereldwijd

11.11.11 komt op voor de rechten van werknemers

In Zuid-Afrika krijgen landarbeiders geen vaste contracten meer, wegens 'te duur'. De grote boerderijen werven nu vooral vrouwen aan, want die happen nog toe voor een kortlopend contract aan een zeer laag loon. Geen waardige werksituatie. En daartegen komt 11.11.11 in actie.

FOTO FOS

WERKNEMERS ONDER DRUK

Overal ter wereld staan rechten van werknemers onder druk. De Zuid-Afrikaanse landarbeidsters moeten deze tijdelijke hongerjobs wel aannemen. Anders is er helemaal geen geld meer om hun kinderen te voeden en voor de ouderen te zorgen. In Ecuador werken tussen de 800.000 en anderhalf miljoen mensen in onderaannemingen. Die opereren in de marge van de wet. Werknemers presteren er onder voortdurende dreiging van ontslag. Wie protesteert tegen slechte werkomstandigheden, staat zo weer op straat. En vakbondsleden in Indonesië en de Dominicaanse Republiek? Die werven die bedrijven vaak gewoon niet aan wegens 'subversief'.

OP DE BARRICADES

Vanaf september voert 11.11.11 campagne voor Waardig Werk, samen met de ngo's Wereldsolidariteit en FOS en de vakbonden ACV en ABW. Met onze campagne leggen we de nadruk op wereldwijde solidariteit tussen werknemers. Ook in het Noorden staan verworvenheden onder druk en krijgen steeds meer werknemers te maken met onzekere werksituaties, met hoge werkdruk en weinig kans om hun rechten op te eisen.

11.11.11 zal niet alleen campagne voeren op straat. Met onze eisen kloppen we ook aan bij politici. Centraal in ons eisenpakket staat het respect voor het wereldwijd recht op een leefbaar inkomen uit waardig werk. We zijn ervan overtuigd dat waardig werk tegen een fatsoenlijk loon de hefboom is om mensen uit de spiraal van armoede te tillen en te houden. Dit in Noord en Zuid. Daarom vinden wij dat waardig werk centraal moet staan in het internationale beleid en ook in de Millenniumdoelstellingen meer aandacht moet krijgen. We zullen ook eisen dat bedrijven in de hele wereld het recht op vakbondsvrijheid en op sociale normen respecteren. Omdat waardig werk werkt.

ILONA PLICHART

 www.waardigwerk.be

Fototentoonstelling Waardig Werk Wereldwijd

"Het beste middel tegen armoede is waardig werk."
Kofi Annan

Waardig werk begint bij een fatsoenlijk loon. Nochtans verdient de helft van alle werkende mensen in de wereld minder dan 2 dollar per dag. Dat is te weinig voor een leven zonder armoede.

Vier op de vijf werkenden genieten geen bescherming bij ziekte of ongeval, velen zonder inkomen bij zwangerschap en hebben geen recht op pensioen.

Waardig werk betekent ook respect voor vakbonden en andere werkgroepen. Zo kunnen werknemers oplossingen voor waardige werkomstandigheden op de werkvloer.

Zonder voldoende, fatsoenlijk betaald werk maakt de strijd tegen armoede en honger geen kans. Zonder recht op waardig werk wordt het niets met de Millenniumdoelstellingen.

**WAARDIG WERK WERELDWIJD
WERK WERELDWIJD WAARDIG
WERELDWIJD WAARDIG WERK**

Deze affichetentoonstelling op A2-formaat vertelt in 11 beelden waarom waardig werk een strijdpunt is voor alle werkenden ter wereld. De posterreeks wordt verkocht aan 8 euro. Bestellen kan via www.11.be/actiemateriaal.

CAMPAGNE DVD Werknemers zijn geen gereedschap

Ook dit jaar licht een dvd het campagnethema in een notendop toe. In een kwartiertje maak je kennis met werksituaties in Zuid-Afrika, Thailand en de Dominicaanse Republiek.

Gastvrouw op onze campagnedvd is actrice **Barbara Sarafian**, bekend van de hilarische tv-serie *Alles kan beter* en de film *Aanrijding in Moskou*.

Waarom wilde je graag het gezicht van de campagnedvd over Waardig Werk zijn?

Ik sta achter de aanpak van 11.11.11. Ik vind het belangrijk om te blijven beseffen hoe de mensen in het Zuiden leven en werken. Ik vergelijk zelf geregeld het leven in het Zuiden met mijn leefwereld. Dat herinnert mij eraan hoe weinig ik uiteindelijk zelf nodig heb om te kunnen functioneren.

Wat is voor jou een waardige werksituatie?

Het hoeft niet per se de job van mijn dromen te zijn. Maar het principe van eerlijke beloning voor het werk dat je verzet, mag niet eeuwig een gevecht zijn.

Welk verhaal blijft je bij?

Het verhaal over de Thaise arbeidsters trof mij sterk. Ze waren ontslagen, maar dankzij internationale steun kregen zij hun job opnieuw aangeboden. Dit bewijst dat internationale druk helpt. Multinationals luisteren blijkbaar af en toe naar ngo's en vakbonden. Internationale samenwerking en internationaal vakbondswerk kunnen dus echt iets veranderen!

FOTO JACQUES MEVIS

Schafttijd

11.11.11 wil in het najaar werknemers in Zuid en in Noord steunen in hun strijd voor waardig werk. Niet met een petitie, wel met een portie actie tijdens de *Schafttijd*.

Samen aan tafel

11.11.11 is verantwoordigd over de uitbuiting van werknemers. Die verantwoordiging willen we met iedereen delen. In het najaar vertellen we in heel Vlaanderen hoe de concurrentieslag tussen bedrijven en de zoektocht naar steeds lagere arbeidskosten miljoenen werknemers in Noord en Zuid in de kou zet. Voer voor een stevige discussie aan tafel is gegarandeerd met de *Schafttijd*.

Vrijdag Schaftdag

Op **vrijdag 24 oktober** willen we tijdens de middagpauze Schaft-acties organiseren op zoveel mogelijk plekken tegelijkertijd. Op school, in kantines, cafetaria's en restaurants:

de tafel is dé plek voor een lekkere hap en een goed gesprek. Met de placemat, de pin, de affiche en de massafolder tover je elk eetmoment in een wip om tot een Schaft-actie. Wie meer wil doen, kan een ploeg werknemers langs de tafels sturen. Die confronteert de eters met de mensonwaardige omstandigheden van miljoenen werkende mensen in het Zuiden. Natuurlijk past de *Schafttijd* ook perfect op elke andere activiteit in oktober of november. Iedereen die zelf een actie wil opzetten, is welkom.

- ➔ Aan de slag in jouw gemeente, school of op jouw werkplek? Je kunt bij ons terecht voor pins, placemats, affiches, de campagnedvd, de massafolder ... Inschrijven en materiaal bestellen kan op www.11.be/actiemateriaal

Noteer alvast: **STARTDAG** 20 september - Vooruit Gent

Op **zaterdag 20 september** organiseert 11.11.11 samen met de vakbonden, FOS, Wereldsolidariteit en Oxfam-Solidariteit een gezamenlijke startdag. In de **Vooruit in Gent** dompelen we iedereen van **9.30 u tot 15.00 u** onder in de campagne *Waardig Werk*. Op het programma staan onder meer workshops over het thema, een blik op het Zuiden en een debat met Caroline Coopers (ABVV), Luc Cortebeek (ACV), Bogdan Vanden Berghe (11.11.11) en een partner uit het Zuiden.

- ➔ Mis de startdag niet! Kijk op www.waardigwerk.be/startdag voor programma en aanmelding.

FOTO KRIS VANSLAMBOUCK

In Oost-Java (Indonesië) spoot in 2006 plots modder uit de bodem. Op dezelfde plek voerde het bedrijf Lapindo Brantas gasboringen uit. Midden 2008 is de modderstroom nog niet gestopt. De hele regio is tot modderpoel herschapen. Het bedrijf beschouwt dit als een natuurramp, de bevolking eist compensaties en een betere regelgeving, de overheid blijft in gebreke. Wat doet onze Indonesische partnerorganisatie *Jatam*? En wat heeft 11.11.11 daarmee te maken?

Wat doet 11.11.11 in het Zuiden? Deze vraag krijgen we geregeld voorgeschoteld. Op deze pagina's stellen we onze zes actiedomeinen voor. We doen dit aan de hand van concrete voorbeelden uit de drie regio's waarin 11.11.11 actief is: Centraal-Afrika, Zuid-Oost-Azië en de Andes.

NATUURLIJKE RIJKDOMMEN

De modderstromen in Oost-Java dwongen 80.000 bewoners te verhuizen. Het bedrijf beschouwt de modderstroom als natuurramp, omdat die startte luttele dagen na een aardbeving enkele honderden kilometers westwaarts. De overheid neemt geen duidelijke stelling in. De meeste slachtoffers kregen als compensatie één jaar huurgeld betaald. Voor verlies van huis of inboedel, vee of beroepsactiviteiten is geen vergoeding voorzien.

Onze partnerorganisatie *Jatam* blijft aandringen op een eerlijke compensatie. Tegelijkertijd hamert *Jatam* er bij de Indonesische overheid op om de huidige wetten rond ontginning aan te passen. De modderstroom wijst er volgens *Jatam* eens te meer op dat Boringen in dichtbevolkte gebieden niet kunnen.

In veel landen in het Zuiden laten regeringen de ontginning over aan buitenlandse multinationals. Door zwakheid of corruptie worden de concessies vaak verleend aan voorwaarden die erg ongunstig zijn voor het land. Lage vergoedingen, gedwongen verhuizingen, landconflicten over grond, gezondheidsproblemen en milieuverontreiniging zijn vaak het gevolg van ontginning van petroleum, koper, palmolie ... 11.11.11 ondersteunt organisaties die zoals *Jatam* de getroffen gemeenschappen helpen en wisselt ook expertise uit. Tegelijkertijd

FOTO ILONA PLICHART

In Peru leven tienduizenden families van wat ze op hun lapje grond planten. Een rechtvaardig handelsakkoord met de Europese Unie erkent dit.

plaatst 11.11.11 de vraag naar striktere regulering voor ontginning op de agenda van Belgische en Europese beleidsmakers.

HANDELSBELEID

De Europese Unie onderhandelt met de Andeslanden Bolivia, Colombia, Ecuador en Peru over handelsakkoorden. Het Peruaanse RedGE, voluit Peruaans Netwerk voor Rechtvaardige Globalisering, volgt de besprekingen op de voet. RedGE wil dat het handelsakkoord rekening houdt met de kleine boeren, die het slachtoffer kunnen worden van verregaande liberalisering. RedGE bepleitte samen met Europese netwerken op een lobbyronde in het Europese parlement dat dit handelsakkoord het recht op voedsel zou waarborgen. Dit kan door in het akkoord het belang van familiale landbouw te erkennen. Dezelfde eis stond in een brief die RedGE samen met 11.11.11 en andere ngo's eind april richtte aan de Europese Commissie. Onze STOP EPA-campagne hamerde ook op de negatieve kanten van handelsakkoorden, maar dan voor landen in Afrika, Cariben en de Stille Zuidzee.

CENTRAAL-AFRIKA EN GOED BESTUUR

Na de oorlog en de moeizame transitieperiode hebben in 2006 democratische verkiezingen een nieuwe regering in het zadel geholpen in Congo. Maar met de beloofde lokale verkiezingen en het decentralisatieproces moet nog een begin gemaakt worden. Via decentralisatie zullen provinciale en lokale bestuurders bevoegd worden voor lokale zaken zoals gezondheidsbeleid en veiligheid. Democratie, inspraak en goed bestuur zijn zeer recente begrippen in Congo. Recic Kinshasa is een netwerk van basisorganisaties die de participatie van de bevolking en een goed bestuur promoten. De bevolking, die door de decentralisatie inspraak zou verwerven in het lokale beleid, kan zo meer greep krijgen op de eigen situatie en ontwikkelingskansen.

Recic Kinshasa werkt vormingsmodellen uit en bereidt basisgroepen voor op hun nieuwe rol als kritische burger. Ze brengen regelmatig lokale besturen en de bevolking samen, zodat de laatste het beleid kritisch kunnen bevragen. 11.11.11 financiert de vorming van medewerkers van Recic Kinshasa. Deze medewerkers geven op hun beurt kennis en vaardigheden door aan toekomstige bestuurders.

KLIMAAT

In Ecuador vraagt onze partner *Acción Ecológica* in een internationale campagne om vijf dollar te betalen voor een vat ruwe olie, dat in de bodem van het nationale park Yasuní blijft zitten. Zo blijft dit waardevolle natuurgebied intact en geniet Ecuador toch van de inkomsten.

Weinig Ecuadoranen beseffen dat ontbossing en ontginning het gebied kwetsbaar zullen maken voor mogelijke gevolgen van klimaatsverandering. *Acción Ecológica* zet daarom sensibiliseringscampagnes op en tracht parlementsleden te overtuigen dat Yasuní een belangrijke rol kan spelen in de strijd tegen klimaatsverandering. Klimaat is voor 11.11.11 een nieuw thema. Een urgent thema, dat om actie roept. In het Zuiden leidt het armste deel van de bevolking het meest onder de gevolgen van klimaatsverandering. 11.11.11 wil samen met partners de stem van deze slachtoffers versterken en werken aan projecten en beleidsmaatregelen die de opwarming van de aarde tegengaan en de biodiversiteit beschermen.

WEGEN OP OFFICIEEL ONTWIKKELINGSBELEID

In hoeverre zullen in 2010 de Millenniumdoelstellingen gerealiseerd zijn in Centraal-Afrika? Wat zullen de Belgische overheid, de Europese Unie en de Wereldbank bereikt hebben in deze landen, vijf jaar voor de wereldgemeenschap afgerekend zal worden op haar inspanningen? Partnerorganisaties uit Congo, Burundi en Rwanda zullen een bijdrage leveren aan een schaduwrapport. Dat maakt een analyse van realisaties rond de eerste Millenniumdoelstelling, de halvering van de armoede. Het rapport focust op het budget en het

beleid voor landbouw. In de drie landen werkt nog steeds minstens 70% in de landbouw, terwijl deze sector al jarenlang verwaarloosd wordt door de regeringen en grote donoren. Het rapport zal uitdagingen en knelpunten formuleren, goede en slechte voorbeelden bevatten. Met dit rapport zullen de partners bij hun beleidsmakers aankloppen en zal 11.11.11 naar de Belgische en Europese instanties trekken. Er zijn ook plannen om in Noord en Zuid een gezamenlijke campagne op te zetten over de Millenniumdoelstellingen.

SCHULDENLAST

De Filipijnen kreunen onder de afbetaling van (buitenlandse) schulden. De Filipijnse *Freedom from Debt Coalition (FDC)* stelt die schuldenlast in vraag: waarom zouden de begroting en dus de ontwikkeling van het land blijven lijden onder deze afbetalingen, als de bevolking nauwelijks profiteerde van deze leningen? Milo Tanchuling van FDC stelt de ngo uitgebreid voor in het interview op blz. 12 en 13.

11.11.11 bouwde jarenlang expertise op rond de schuldenlast. Met partnerorganisaties als FDC wisselen we informatie uit. 11.11.11 participeert ook samen met de partners in internationale netwerken en campagnes. Zulke netwerken zijn er de laatste jaren in geslaagd meer en meer schuldkiwitschelding af te dwingen. Al is de schulden crisis nog lang niet opgelost.

In Noord en Zuid focussen we op dezelfde thema's, met één gezamenlijk doel voor ogen: de ontwikkelingskansen van mensen in het Zuiden vergroten.

ILONA PLICHTART

Het **nieuwe** gezicht van 11.11.11 in het **ZUIDEN**

De komende drie jaar werkt 11.11.11 intensief samen met bijna 60 partnerorganisaties in negen landen in het Zuiden. Wat is 11.11.11 de komende drie jaar in het Zuiden concreet van plan?

FOTO OMER D'HOOGHE

Om efficiënt te werken, maakt de zuidcel van 11.11.11 een driejarenprogramma op. Het huidige programma loopt van 2008 tot eind 2010. Serge Beel, sinds september 2007 hoofd van de zuidcel bij 11.11.11, legt uit.

Welke partners steunt 11.11.11 in het Zuiden?

Serge Beel. Al onze partnerorganisaties zijn gedeeltelijk politiek actief binnen de thema's die 11.11.11 ook in het Noorden op de agenda heeft staan. Op die manier ontstaat een wederzijdse beïnvloeding. Wanneer we rond een thema samenwerken, verandert de visie van de partners onze visie. Als wij dan bij een minister

aankloppen met een eisenbundel, is die evenzeer gebaseerd op onze analyse als op de ervaringen van onze partners. Dat maakt het mogelijk om in Noord en Zuid samen te werken aan één grote doelstelling.

En die grote doelstelling is?

Serge. We willen dat kwetsbare groepen in het Zuiden meer kansen krijgen en dat beleidsmakers met deze groepen rekening houden. 11.11.11 wil, met andere woorden, invloed uitoefenen op de agenda van nationale en internationale beleidsmakers. Daarom streven we in Noord en Zuid naar stevig lobbywerk om te kunnen wegen op onze zes centrale thema's.

Over welke thema's spreken we dan?

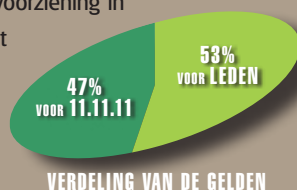
Serge. De komende jaren werken we in het Noorden en met onze partners in het Zuiden rond zes centrale beleidsthema's (zie vorig artikel *nvdi*). Daar zijn thema's bij die 11.11.11 sinds lang opvolgt, zoals het officiële ontwikkelingsbeleid, de situatie in Centraal-Afrika, handelsbeleid en de problematiek van schuldenlast. Nieuw sinds 2008 zijn de thema's klimaat en natuurlijke rijkdommen. Brandend actuele topics, met een grote invloed op ontwikkelingskansen. Als koepelorganisatie mochten we hier de trein niet missen.

Wie legde deze thema's vast?

Serge. In de Raad voor Politiek Beleid van

ONZE LIDORGANISATIES

11.11.11 is de koepel van Vlaamse Noord-Zuidbeweging. Meer dan de helft van de middelen waarover 11.11.11 beschikt, 53% om precies te zijn, gaat naar de 90 lidorganisaties. Die steunen overal ter wereld projecten en partnerorganisaties. Zo werkt lidorganisatie *Protos* aan projecten rond watervoorziening in o.m. Ecuador, Haïti en West-Afrika. *Bevrijde Wereld* steunt in West-Afrika, de Filipijnen en Bolivia organisaties die werken rond voedselzekerheid. Op het wereldkaartje bij de regiokantoren hebben we de landen waar onze partnerorganisaties actief zijn, niet ingekleurd.

"De visie van onze partners verandert ook onze visie"

SERGE BEEL,
HOOFD VAN DE ZUIDCEL BIJ 11.11.11

11.11.11 zetelen vertegenwoordigers van onze lidorganisaties, vertegenwoordigers uit de Vlaamse Noord-Zuidorganisaties dus. Die hebben mee de thema's bepaald.

Centraal-Afrika, Zuid-Oost-Azië, de Andeslanden. Waarom is 11.11.11 net in deze regio's actief?

Serge. Enerzijds zijn we in deze regio's reeds lang actief. We kunnen dus terugvallen op onze expertise. Anderzijds kunnen we vanuit België wegen op deze regio's omdat ze ook relevant zijn voor de ontwikkelingssamenwerking van de Belgische overheid. Denk maar aan Centraal-Afrika.

Bolivia en Ecuador zijn voor ons nieuwe partnerlanden. Onder meer omdat het partnerlanden van België zijn, en ook omdat de Europese Unie met de Andesregio een handelsakkoord voorbereidt. Samen met onze partners zullen we in het kader hiervan de belangen van de zwakkere bevolkingsgroepen verdedigen.

Waarin bestaat de samenwerking met de partners concreet?

Serge. Eerst en vooral willen we onze partners structurele groeikansen bieden. Via financiële steun en overeenkomsten op lange termijn kunnen ze personeel in dienst nemen of opleiden. Ten tweede ondersteunen we het beleidsbeïnvloedende werk dat onze partners in hun regio opzetten. In Indonesië werkt de jonge

organisatie *leSR* (*Institute for essential Services Reform*) rond energie en klimaat. *leSR* zoekt uit hoe ze best druk uitoefent op de regering en krijgt hierbij onze steun.

We doen ook aan kennisoverdracht.

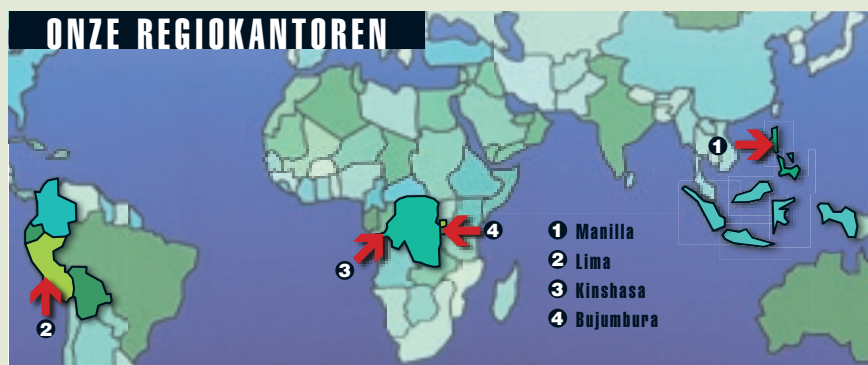
Dit jaar organiseren we voor enkele

Congolese partners een vorming rond natuurlijke rijkdommen. Door zulke vormingen staan onze partners sterker om in eigen land goed lobbywerk af te leveren. Tot slot werken we met onze partnerorganisaties samen in internationale acties en campagnes.

Wat volgt er eind 2010? Krijgen de partners een afscheidsbrief in de bus?

Serge. Natuurlijk niet. Onze verwachtingen blijven realistisch. Eind 2010 zullen we met elke partner evalueren welk groeiproces er geweest is en wat de samenwerking met 11.11.11 de partner opgeleverd heeft. In Centraal-Afrika staan heel wat organisaties redelijk zwak. Als die erin slagen om in drie jaar tijd hun werking te verankeren in hun land of regio, dan hebben ze goed werk geleverd!

ILONA PLICHTART

11.11.11 steunt partners in drie regio's: Centraal-Afrika, Zuidoost-Azië en de Andesregio. In elk van deze regio's heeft 11.11.11 een regiokantoor. In **Manilla** voor de werking in Azië, in **Lima** voor de Andeslanden. In Centraal-Afrika hebben twee regiokantoren hun handen vol: dat in **Kinshasa** behartigt de belangen in de DR Congo, dat in **Bujumbura** coördineert de werking in Burundi en Rwanda. In elk regiokantoor vormt één regio-coördinator de brugfiguur tussen onze partnerorganisaties en de werking in België. Serge Beel: "De regiokantoren zijn onmisbaar voor de samenwerking met de partnerorganisaties. Onze regiocoördinatoren voelen elke dag wat er leeft in het Zuiden. Ze voeren ook geregeld overleg met de partners. Dat versterkt het vertrouwen."

Via de regiokantoren houdt 11.11.11 de vinger aan de pols. Rommelt het in Burundi, zoals in april van dit jaar, dan krijgt het secretariaat in Brussel meteen de meest actuele informatie van op het terrein. Dit maakt snelle en degelijk onderbouwde actie mogelijk. Een veroordeling van het geweld in Burundi, bijvoorbeeld, en meteen een reeks aanbevelingen aan de bevoegde Belgische minister en de internationale instanties om de onderhandelingen tussen de milities en de regering te laten slagen.

De kantoren vertegenwoordigen 11.11.11 in de partnerlanden ook bij internationale organisaties en bij de ambassades. Daarnaast verlenen de kantoren diensten aan de Vlaamse ngo's die lid zijn van 11.11.11 en zetten de landencoördinatoren waar mogelijk samenwerking op. Serge: "Onze landencoördinator in Manilla deelt een kantoor met de Vlaamse ngo's Wereldsolidariteit en Trias. Dit maakt dat we ook onze inhoudelijke werking beter op elkaar kunnen afstemmen. Freya Rondelez van ons landenkantoor in Lima/Peru, zit FABEP voor, het forum van de Belgische organisaties in Peru. Die bespreken welke activiteiten ze opzetten. Midden mei trok eerste minister Leterme naar Peru voor de top van Europese en Latijns-Amerikaanse landen. FABEP bekeek welke gezamenlijke activiteiten de organisaties konden ondernemen tijdens het bezoek van Leterme."

FOTO 11.11.11

2007 was een verloren jaar voor de Belgische ontwikkelingssamenwerking

Net zoals de hele regering, slabakte de Belgische Ontwikkelingssamenwerking in 2007. De Belgische overheid spendeerde veel minder dan beloofd aan ontwikkelingssamenwerking. Reden tot applaus was er evenmin voor de manier waarop het geld besteed werd.

FOTO EDDY DUPAE

0,7%

WEINIG CENTEN VOOR ONTWIKKELINGSLANDEN

11.11.11 analyseert jaarlijks het ontwikkelingsbeleid van onze regering. We gaan na welke budgetten besteed werden en waaraan. 11.11.11 stelt vast dat België in 2007 amper 0,43% van het bruto nationaal inkomen (BNI) uitgaf aan ontwikkelings-samenwerking. Dat is heel wat minder dan het vooropgestelde bedrag, en ver verwijderd van de 0,7%-norm die België tegen 2010 beloofde te realiseren. De administratie mocht bovendien een flink deel van het voorziene budget niet uitgeven. Eind 2007 deed minister van Financiën Reynders een graai in het budget van ontwikkelingssamenwerking om een put bij Financiën te dempen.

Anderzijds kon België ontwikkelingslanden minder schulden kwijtschelden. Zulke operaties zijn trouwens vooral flatterend voor de Belgische hulpcijfers, maar brengen amper extra geld in het laatje van ontwikkelingslanden.

De begroting 2008 belooft beterschap. Al valt natuurlijk af te wachten of minister Michel deze budgetten effectief zal mogen besteden.

NOOD AAN CONCENTRATIE EN VOORSPELBAARHEID

Hoewel België al een hele tijd pogingen doet om zijn hulp te concentreren in een beperkt aantal landen, was het nog steeds met directe bilaterale steun (steun van overheid tot overheid) aanwezig in 36 landen. Het dubbele van de vooropgestelde 18. Dat zijn er te veel om als kleine donor, met beperkte budgetten, een wezenlijk verschil te kunnen maken. In Mozambique bijvoorbeeld bedroeg de bijdrage van België amper 1% van de hulp.

Anderzijds bepaalt de Wet op Internationale Samenwerking dat het geld naar vijf sectoren moet gaan: gezondheid, onderwijs, basisinfrastructuur, landbouw en conflictpreventie. Maar een flink stuk van de Belgische hulp zit niet bij het ministerie voor ontwikkelingssamenwerking en die andere ministeries houden weinig rekening met de wet. Daardoor ging minder dan een derde van alle Belgische hulp naar die vijf prioritaire sectoren.

Ons land blijkt toegezegde betalingen vaak te laat te doen. Logge procedures en te veel beslissingen die centraal, in Brussel, genomen moeten worden zijn hiervan de oorzaak.

CARTOON ARNOUT FIENENS

België moet, als kleine speler, ook beter coördineren met andere donoren. Een goed voorbeeld is de Vlaamse overheid. België en Vlaanderen steunen allebei Mozambique, maar er is geen officieel overleg over de te volgen strategie.

UITDAGINGEN GENOEG

Charles Michel staat voor grote uitdagingen. Hij moet de regering overtuigen om het budget ontwikkelingssamenwerking in de komende twee jaar spectaculair te laten. De Belgische ontwikkelingssamenwerking zal intussen moeten bewijzen dat ze goed werk levert. Concentratie en voorstelbaarheid zijn daarbij belangrijke, maar ook niet de enige werkpunten.

België gaf in 2007 een flink deel van het budget voor ontwikkelingssamenwerking niet uit. Een deel van het geld diende om een put bij financiën te dempen.

ILONA PLICHART

• www.11.be/pagina11

De plannen van Minister Michel

Op 13 en 14 mei organiseerde Charles Michel de Staten-Generaal van de Belgische Ontwikkelingssamenwerking. Hij lichtte er ook zijn plannen voor de komende vier jaar toe. De minister wil de Belgische hulp meer concentreren in minder landen en op minder sectoren.

11.11.11 plaatst enkele kanttekeningen bij de plannen van Michel. Bogdan Vanden Berghe, algemeen secretaris, en Rudy Demeyer, die de beleidsdienst coördineert, gingen luisteren. Wat denken zij van de plannen van Michel?

Rudy: "Het opzet van de Staten-Generaal was eerder een aaneenschakeling van vaak interessante meningen over ontwikkelingssamenwerking dan een echt debat met alle aanwezigen." Bogdan vult aan: "Het is nog te vroeg om conclusies te trekken. Wij beschouwen deze Staten-Generaal eerder als startpunt voor verder overleg."

Charles Michel is van plan de Belgische hulp te concentreren in een beperkt aantal partnerlanden en op een beperkt aantal sectoren. Dat vinden Bogdan en Rudy alvast een goede zaak. Maar Michel kondigde ook aan de ngo's te willen integreren in deze concentratieoefening, door hen te belonen als ze projecten opzetten in de partnerlanden. Bogdan: "Wij willen zonder taboes het debat met alle ontwikkelingsactoren aangaan over complementariteit, samenwerking en efficiënter werken. Het lijkt ons echter weinig zinvol dat ngo's bij elke nieuwe minister volledig nieuwe klemtonen in hun werking moeten leggen. Daarom pleiten wij voor kwaliteitsvol overleg tussen de minister en de ngo's om samen een langetermijnvisie uit te werken die voldoende gedragen is. Concentratie kan deel uitmaken van deze visie. Waar intussen samenwerkings-experimenten lopen, kunnen die inspiratie bieden voor evaluatie."

Bogdan vervolgt: "Het is belangrijk dat de minister via overleg met ons ziet hoe wij werken. Ngo's streven zeer verschillende doelstellingen na. Enerzijds heb je de sterk operationele ngo's gespecialiseerd in één domein zoals gezondheidszorg of onderwijs. Hiernaast heb je ngo's die, samen met hun partners, het beleid van de landen in Noord en Zuid kritisch analyseren, sociale of culturele rechten verdedigen, opkomen voor duurzame ontwikkeling, werken met microkredieten, rond eerlijke handel ... Deze organisaties kan je niet zo maar hetzelfde behandelen." Rudy heeft hierover een duidelijke mening: "Het middenveld vormt in Noord en Zuid een belangrijke tegenmacht. Het verleden toont aan hoe noodzakelijk dit middenveld is geweest om tot eerlijke en duurzame ontwikkeling te komen. Bij eender welke vorm van synergie of samenwerking moet de minister voldoende ruimte laten om het middenveld deze rol volop te laten spelen, zowel hier als bij de partners in het Zuiden."

ILONA PLICHART EN KOEN DETAVERNIER

80.000 STOP EPA-HANDTEKENINGEN

80.526 handtekeningen overhandigden we op 20 mei aan Charles Michel, minister voor Ontwikkelingssamenwerking. Onze krabacties leverden **40.000 ondertekende krabbiljetten** op. Acties van CNCD, SOS Faim en Oxfam-Solidariteit brachten het totaal op **80.526 Belgische handtekeningen** voor meer steun én bescherming voor de landbouw in het Zuiden. De EPA's, vrijhandelsakkoorden tussen de Europese Unie en 76 landen uit Afrika, de Cariben en de Stille Zuidzee, dreigen de markten in het Zuiden te overspoelen met goedkope producten uit

Zuiden. De kleine boeren uit het Zuiden kunnen hun waar niet kwijt, en zullen nog meer honger lijden. De kinderen van basisschool Sint-Jozef uit Sint-Lambrechts-Woluwe overhandigden de petitie om de onderhandelingsbalans voor de EPA's te doen omslaan in de richting van meer voedselzekerheid voor de Afrikaanse boeren.

SCHULDEN houden Filipijnen in wurggreep

Licht teleurgesteld klinken de Filipijnse Lidy en Milo over het makke protest van organisaties en activisten in Madrid begin mei. Daar hield de Aziatische Ontwikkelingsbank haar jaarlijkse vergadering. Een tegenstem is nodig, want de toegang tot eten en drinkwater in Azië staat op het spel. En de schuldenlast houdt landen in een wurggreep.

BOVEN: De sluipende privatisering van watertoevoer blijft zorgen baren. Bedrijven azen nu op de waterbronnen. FOTO FDC

De ontwikkelingsproblematiek van Azië is te weg voor Spaanse organisaties en activisten. Zo formuleert de Filipijnse Lidy Nacpil het. Zij is coördinator van *Jubilee South Asia*, de Azië-afdeling van een breed netwerk van ngo's, vakbonden en basisorganisaties dat in de hele wereld actie voert rond de schuldenlast. Na de vergadering van de Aziatische Ontwikkelingsbank was Lidy te gast in Brussel bij 11.11.11, samen met Milo Tanchuling, coördinator van de Filipijnse *Freedom from Debt Coalition (FDC)*. FDC is lid van *Jubilee South Asia*, beide organisaties zijn een partner van 11.11.11.

dan ooit zullen moeten opkomen voor de rechten van gewone burgers. "Op vergaderingen van de Aziatische Ontwikkelingsbank werd 10 jaar geleden tenminste nog gesproken over streven naar gelijkheid. Nu gaat het enkel over *growth*, groei, en wordt volledig ingezet op de private sector." Lidy klinkt verontwaardigd. Volgens haar gaat de groeimantia voorbij aan de problemen van de meeste Filipijnen. Ongehoord vindt ze dat er geen aandacht ging naar de voedselcrisis. Lidy: "In april steeg de rijst van prijs in de Filipijnen met 60%. Dat maakt rijst voor veel mensen onbetaalbaar. De sluipende voedselcrisis valt niet langer te ontkennen." Decennia lang ging landbouwgrond verloren omdat die opgeofferd werd aan plantageteelt bestemd voor de uitvoer, aan toerisme, industrie, woningbouw en recent aan teelten voor biobrandstof. Tegelijkertijd maakte de Filipijnse regering – ook onder invloed van programma's opgelegd door buitenlandse donoren als de Wereldbank – steeds minder geld vrij om de kleine landbouwers te steunen. Lidorganisaties van *Jubilee South* vragen al jaren aandacht voor de sluipende voedselcrisis. Lidy: "We zullen nog sterker moeten lobbyen bij de regering om opnieuw boeren te subsidiëren die produceren voor binnenlandse voedselmarkten."

ZINLOZE LENINGEN

Even nijpend als de voedselcrisis is de schuldenlast. De Filipijnen kreunen onder de last van zware leningen. Jaarlijks gaat ongeveer 30% van het overheidsbudget naar de afbetaling van buitenlandse leningen. FDC vindt het ongehoord dat de Filipijnse overheid

VOEDSELKRISIS IS NIJPEND

Als de Aziatische Ontwikkelingsbank de komende 12 jaar het beleid uitvoert dat ze begin mei in Madrid voorstelde, ziet het er naar uit dat ngo's meer

braaf afbetaalt. Er blijft te weinig geld over voor bijvoorbeeld basisgezondheidszorg. FDC is van mening dat de Filipijnse overheid heel wat leningen niet hoeft terug te betalen, omdat het gaat om onrechtmatige schulden (*illegitimate debt*). Milo Tanchuling: "Heel wat leningen kwamen het volk nooit ten goede, maar verdwenen in nutteloze prestigeprojecten of in de zakken van corrupte regeringsmedewerkers, tijdens het regime van Marcos en ook daarna nog. Een Oostenrijkse lening bijvoorbeeld diende om 23 verbrandingsovens voor medisch afval te bouwen. Een Europees bedrijf verkocht ons de technologie. Maar de machines bleken niet te voldoen aan de standaardvereisten, en werden na twee jaar gebruik definitief stilgelegd." Even zinloos was een Amerikaanse lening voor de bouw van een kerncentrale op het schiereiland Bataan. In gebruik trad de centrale nooit, nadat bij een veiligheidscontrole duizenden fouten opdoken en de centrale in een gebied bleek te liggen dat gevoelig is voor aardbevingen. De Filipijnse overheid betaalde de Amerikaanse lening volledig af, tot het voorjaar van 2007.

HONDERDEN VERDACHTE LENINGEN

Om officieel vast te leggen hoe de diepe putten veroorzaakt werden, heeft FDC recent een onafhankelijke commissie in het leven geroepen. Die zal zich buigen over 17 projecten en de bijhorende leningen. FDC is van plan om met de resultaten van dit onderzoek nog sterker te staan in haar campagnes. De Filipijnen is één van de eerste Aziatische landen waar een dergelijk omvattend onderzoek naar de schuldenlast loopt. *Jubilee South*, die ook in de commissie zetelt, deed in andere landen al ervaring op. Lidy: "In Brazilië is sinds 2004 een vergelijkbaar onderzoek aan de gang, in Ecuador installeerde president Correa een dergelijke commissie." Tijdens de onderzoeken kwamen honderden betwistbare of verdachte leningen bovendien. In 2006 erkende Noorwegen verantwoordelijkheid en schold vijf omstreden leningen kwijt aan Peru, Jamaica, Ecuador, Egypte en Sierra

Milo Tanchuling (links) is als coördinator bij Freedom from Debt Campaign verantwoordelijk voor campagnes rond de schuldenlast in de Filipijnen. Lidy Nacpil (rechts) is coördinatrice van Jubilee South Asia. Haar actieterrein is heel Azië. FOTO ILONA PLICHART

Filipijnse actievoerders protesteren in Manilla, terwijl in Madrid hun regeringsleiders vergaderen met de Aziatische Ontwikkelingsbank. FOTO FDC

Leone. De Noorse schuldbekentenis en het werk van de commissies betekenden een doorbraak in het werk rond de schuldenlast.

Het blijft oppassen voor leningen. Met een Chinese lening zouden alle Filipijnse overheidsinstanties via één communicatiesysteem verbonden worden. Talloze onregelmatigheden doken op. De voorwaarde voor de lening was dat een Chinees bedrijf de opdracht uitvoerde, prijzen voor diensten waren zeer hoog en er was sprake van fraude. In 2007 overtuigden FDC en andere organisaties de overheid af te zien van deze lening.

WATERBRONNEN IN PRIVÉHANDEN

Naast de schuldenlast blijft ook de sluipende privatisering van watertoevoer zorgwekkend. 10 jaar geleden waren de Filipijnen koploper in privatisering van drinkwaterdistributie – overigens een weinig lovende eerste plaats. Hoewel consumenten meteen heel wat meer moesten neertellen voor drinkwater, bleek de distributie van drinkwater niet de goudmijn waarop bedrijven hoopten. Water werd illegaal afgetapt en door slechte leidingen vloeiden duizenden liters weg. Privéactoren azen niet langer op de distributie, maar proberen controle te verwerven over waterbronnen. Tegen een habbekrats krijgen ze van de regering concessies over waterbronnen. Bedrijven bottelen het water en maken reuzenwinsten op de verkoop. Slachtoffer zijn de boeren, die met het water hun velden irrigeerden. FDC en *Jubilee South* volgen de zorgwekkende evolutie op de voet.

ILONA PLICHART

- www.jubileesouth.org
- www.fdc.ph

Jubilee South en FDC zijn twee partnerorganisaties van 11.11.11. In het dossier op blz. 6 t.e.m. 9 leggen we de nieuwe zuidwerking van 11.11.11 uit. Het werk van Jubilee South en FDC kadert in de werking rond de schuldenlast.

Enthousiasme voor het Zuiden, van Ghana tot Kampenhout

Dankzij het Wereldfeest kon Kampenhout vorig najaar proeven van zuiderse samen-horigheid. Opzet geslaagd, glundert Greet De Prins. Sinds vorig jaar runt zij mee het 11.11.11-comité, in een duobaan.

Waarom koos je voor het 11.11.11-comité?

Door de samenwerking met o.m. de mountainbikeclub, de kookclub en jeugdverenigingen slaagde het 11.11.11-comité erin op het Wereldfeest iedereen een activiteit aan te bieden die op haar of zijn lijf geschreven was. En dat zorgde voor een Afrikaans samenhorigheidsgevoel.

Tijdens het Wereldfeest investeerden 150 medewerkers hun tijd, energie en tonnen enthousiasme in het Zuiden!

Van de lange zomermaanden tijdens haar studie Sociale en Culturele Agogiek maakte Greet de Prins gretig gebruik om het Zuiden te ontdekken. Vrijwilligerswerk en verblijven in Afrika volgden elkaar op. Haar engagement vertaalt zich ook in haar inzet voor het 11.11.11-comité in haar thuisgemeente Kampenhout (Vlaams-Brabant).

Greet De Prins. Ik werd 'te oud' voor de Chiro, het jeugdhuis, internationale zomerkampen en de speelpleinwerking. Ik wilde graag met jongeren in contact blijven en hen laten kennismaken met de levensomstandigheden in het Zuiden. Zelf heb ik uitgebreid het Zuiden verkend. Ik woonde en werkte een jaar in de sloppenwijken in Zuid-Afrika en gaf twee keer voor enkele maanden les in Ghana. Reizen brachten mij in Namibië, Zimbabwe, Mozambique, Botswana, Marokko ... In Afrika beleef ik telkens weer de sterke samenhorigheid tussen families. Als ik terugkom naar Europa, merk ik steeds opnieuw hoe sterk de mensen hier met zichzelf bezig zijn. Ook daarom wilde ik iets doen rond ontwikkelingssamenwerking. Mensen bewust maken van hoe het anders kan.

Wat is voor jou het verschil tussen engagement in het Zuiden zelf, en hier in je gemeente?

Greet. Als kind kregen we op school workshops rond het Zuiden. Die hebben me toen al geprikkeld. Ik wil andere kinderen de mogelijkheid geven om al op jonge leeftijd met het Zuiden in contact te komen. Velen zijn oprecht geïnteresseerd in levensverhalen van mensen uit andere landen. Als ik spreek voor de inwoners van mijn eigen gemeente, dan zijn de luisteraars meteen betrokken. Dat ik ook uit Kampenhout kom, maakt dat mijn verhalen dichterbij hen staan. Als individu in het Zuiden meewerken aan een

project, vind ik vooral een persoonlijke verrijking. Je kunt vast en zeker je steentje bijdragen, maar grote veranderingen op het terrein kan alleen internationale ontwikkelingssamenwerking bereiken.

Hoe doorbreken jullie met het comité dat de mensen hier vooral met zichzelf bezig zijn?

Greet. We kregen 150 medewerkers enthousiast voor de organisatie van het Wereldfeest in november 2007. Zo veel mensen die hun tijd, energie en tonnen enthousiasme in het Zuiden investeren! Die verbondenheid tussen alle medewerkers, jong en oud, voor hetzelfde doel, heeft mij enorm geraakt.

Voor het Wereldfeest werkten jullie meteen samen met heel wat andere verenigingen.

Greet. Voor het Wereldfeestweekend in november brachten we zes verenigingen samen. De jongeren van het jeugdhuis staken zelf hun free podium in elkaar, de quiz namen de 'ouwe getrouwen' van het comité voor hun rekening. Voor de mountainbiketocht konden we beroep doen op de fietsclub. Met als kers op de taart het peterschap van Raymond Impanis, de wielrenner die in onze streek bekend is. De Kampenhoutse kookclub verzorgde de gezinsmaaltijd, jeugdverenigingen engageerden zich voor de kinder-

namiddag. Door het engagement van al die verenigingen, met elk hun eigen achterban, hadden we én veel volk én was er voor elke doelgroep een aanbod.

Het comité trekken is bij jullie een duobaan.

Wat zijn daarvan de voordelen?

Greet. We kregen vorig jaar de kans om met twee 24-jarigen het comité te trekken. We verdelen de taken. Met twee sta je sterker om bijvoorbeeld naar de gemeente te trekken, of om sponsoring te vragen. We hebben elk onze eigen achterban, dus ook qua netwerking staan we duidelijk sterker met ons tweeën. Jana heeft meer contacten bij de Chiro, en ik meer binnen het jeugdhuis.

Wat blijft je bij van dit eerste jaar?

Greet. Jana en ik zijn de jongsten van het comité, de andere comitéleden vormen onze toetssteen. Wij leggen onze plannen voor en zij geven hun mening. Het is tof om te kunnen aftoetsen, zeker zo'n eerste jaar. Veel van onze energie ging vorig jaar naar de praktische organisatie van het hele Wereldfeest. Dit jaar willen we ons meer toespitsen op de inhoudelijke boodschap van de campagne. Samen met kunstenaars zullen we deze zomer een tentoonstelling rond het thema waardig werk op poten zetten. Voor zulke zaken bleef vorig jaar geen tijd over.

Is de gemeente enthousiast over het Wereldfeest?

Greet. Het Wereldfeest leeft echt in Kampenhout! Met de ongeveer 3000 aanwezigen ervoeren we een samenhangendheid die tot dan ongekend was in onze gemeente. Op gemeentelijk vlak krijgen we trouwens ook tegenwind. De plaatselijke afdeling van het Vlaams Belang reageert steeds heftig op onze initiatieven. Vaak stuurt het Vlaams Belang een folder met kritiek op ons rond, net nadat wij een 11.11.11-folder verspreid hebben. Zulke tegenkanting houdt de discussie warm, dat is dan weer een voordeel. Als vrijwilliger moeten wij goed op de hoogte blijven en alert zijn.

ILONA PLICHTART

2015 een lopend vuurtje ...

VERDRAAIDEWERELD.BE Gedaan met uren ronds surfen om je activiteit of kamp duurzaam te maken. Uniformen in biokatoen, afvalarme bosspelen, een vervoersplan voor de leiding ... Vanaf nu bundelt www.verdraaidewereld.be alle spelen, vormen, campagnes en concrete tips rond duurzame ontwikkeling voor al wie met jongeren werkt. VerdraaiDe Wereld was twee jaar geleden het gemeenschappelijk jaarthema van 10 jeugdbewegingen in Vlaanderen. Deze website wil nu een permanent platform bieden voor al

wie jongeren en duurzame ontwikkeling dagelijks met elkaar in contact wil brengen. www.verdraaidewereld.be

10 MILLENNIUMSCHOLEN 10 stedelijke

en gemeentelijke basisscholen uit Vlaanderen en Brussel kregen begin juni officieel de titel 'Millenniumschool'. Vanaf september 2005 tot juni 2008 werkten de 10 scholen rond de Millenniumdoelstellingen. Dit derde schooljaar werkten de scholen rond microkredieten en eerlijke handel. Elke school startte een wereldwinkel op en werkte hiervoor samen met de wereldwinkel in hun gemeente. Drie jaar lang gingen ze ook een samenwerkingsverband aan met 10 scholen in Zuid-Afrika. De vorige twee schooljaren kwamen kinderrechten en gelijke kansen voor jongens en meisjes aan bod.

Meer info: soetkin.bauwens@ovsg.be, 02 506 41 94

DREAMTEAM2015 DreamTeam2015 is een interactieve workshop voor jongeren van 12 tot 16, waarbij we ons speciaal richten tot jongeren allochtone en maatschappelijk kwetsbare jongeren. We vertrekken van hun eigen dromen en willen zo op zoek gaan naar een andere, gemeenschappelijke droom: een betere wereld. De workshop is een eerste kennismaking met de wereld van de ontwikkelingssamenwerking via een quiz, discussieronde en een creatief deel. Vanuit hun eigen leefwereld confronteren we de jongeren met begrippen als armoede en onrecht, vertrekkend vanuit hun eigen leefwereld. De workshop wil vooral vragen losmaken en benadrukken dat ieders stem telt en dat vechten voor een betere wereld een recht van iedereen is.

www.11.be/jongeren

DECENNIOUDOELEN2017 1,5 miljoen Belgen leeft in een huishouden met een verhoogd risico op armoede. 7% van de Belgen kent langdurige armoede. Hoog tijd dat het beleid voorrang geeft aan de strijd tegen armoede. In Vlaanderen en Brussel zullen negen

armoedeorganisaties en sociale bewegingen (o.a. Welzijnszorg en Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen) tot 2017 samenwerken rond zes meetbare Decenniumdoelen: gezondheid, arbeid, inkomen, wonen, onderwijs en samenleven. Decenniumdoelen2017 zal er bij het beleid op aandringen dat elk van deze zes doelen bereikt wordt tegen 2017. Verder maakt Decenniumdoelen2017 ieder jaar een Armoedebaremeter. De barometer geeft aan hoever we nog verwijderd zijn van de einddoelen. Voor 2008 staat de barometer nog op 0. Want dat is het ijkpunt.

www.decenniumdoelen.be

Olympische Spelen 2008: GEEN GOUDEN MEDAILLE voor Chinese producenten

Agenda's, petjes, tassen, T-shirts ... De gadgets met het logo van de Olympische Spelen in Peking ogen fris en kleurig. De werksituatie van vele fabrieksarbeiders oogt minder fris. Het Hongkong Office bracht de uitbuiting in kaart.

PLAYFAIR 2008

FOTO PLAYFAIR 2008

Met PlayFair 2008 voeren de Internationale Clean Clothes Campaign, het internationale vakverbond ITUC en de internationale textielbond campagne voor de rechten van werknemers die produceren voor de Olympische Spelen in Peking. Belangrijke partner is het Hongkong Office van ITUC, dat arbeidsrechten en -omstandigheden in China onderzoekt. Met hun onthutsend onderzoeksmateriaal kon PlayFair 2008 het Organiserend Comité van de Olympische Spelen op de vingers tikken.

GEEN FAIR PLAY OP DE WERKVLOER

Vier Chinese fabrieken die gadgets produceren voor de komende Olympische Spelen, werden onderzocht. In één fabriek ging een onderzoeker undercover aan de slag als tijdelijk werknemer, in de drie andere fabrieken interviewden onderzoekers werknemers op straat. De conclusie: het oude liedje van uitbuiting en slechte werkomstandigheden duurt voort. Werknemers moeten 30 dagen per maand werken, anderen 13 uur per dag. Dit tegen minder dan de helft van het wettelijk minimumloon. Toen de gegevens openbaar gemaakt werden, brak hevige discussie los. Het Organiserend Comité beloofde de klachten te onderzoeken. Nadat het comité een onvolledig rapport uitbracht, kwamen lokale autoriteiten in actie en stelden op hun beurt in elk van de vier fabrieken schendingen vast. Het Organiserend Comité schorste daarop enkele contracten. Uitgerekend het resultaat dat PlayFair 2008 wilde vermijden, want zonder werk zijn werknemers even slecht af.

AANHOUDER WINT

Na het eerste rapport ondervond het Hongkong Office problemen om zelf verdere informatie te verzamelen over de toestand in de vier fabrieken. Wel stuurden twee van de bedrijven een antwoord op een brief van het Hongkong Office. Ze gaven aan dat ze enkele maatregelen getroffen hadden om de werkomstandigheden te verbeteren. Het Hongkong Office blijft er ook op hameren dat deze vier fabrieken niet de uitzondering zijn die de regel van goede werkomstandigheden zouden bevestigen, integendeel. Voor het Hongkong Office stopt het werk niet na de Spelen in augustus. De organisatie is druk bezig met de evaluatie van de nieuwe arbeidswet. Die wil onder meer contracten en ontslagvergoedingen beter regelen. Het Hongkong Office houdt nauwlettend in de gaten of die wet effectief nageleefd zal worden.

ILONA PLICHART

• www.playfair2008.org